

ו' ט"ז תשפ"ג

ג'לין 107



אור לנו

בנשיאות הגאון הגדול בלאוהר"ר רבי דוד יוסף שליט"א

אור לנו



19:31	19:29	18:58	18:58	ק"מ 100
20:27	20:34	19:58	19:56	כניסת שבת
21:03	21:02	20:32	20:33	יציאת שבת
				י. שבת ר"ת
				ברכת הלבנה

אחריו - קדישים

החזן והפייטן הגדול ר' משה חבושה הי"ו

דבר האמרת

בימים אלו שאנו צריכים יותר מכל את אחדות העם, להיות כאיש אחד בלב אחד, כאן העלון כבכל שבוע דואג לאחדות העם, בדברים המתאימים לכולם. אנו בארגון אור לנו מבקשים אנא הרימו תורמתכם לעלון הקדוש, שכל שבוע להוציאו עולה הון עתק, יחד אתכם נזכה להפיץ! **פרטים בתחתית העמוד.**

כעת ניתן גם לקבל את העלוני, לתיבת המייל (או הוואטסאפ) ע"י שליחת הודעה לכתובת המערכת:

or@or-lanu.com

ניתן להעביר כל תרומה לעלון בביט במספר: 0542015206

ארגון אור לנו



כבוד מו"ר הגאון הגדול רבי **יוסף יוסף שליט"א** חבר מועצת חכמי התורה ורבהמ"ד יחווה דעת

זכר ארץ ישראל

השבוע נקרא את פרשיות אחרי מות - קדושים בסוף הפרשיות הללו התורה מזהירה אותנו לא ללכת בדרכי הגויים ועל זה נאמר בפסוק (ויקרא י"ב) **"ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם"** ארץ ישראל הקדושה לא יכולה לסבול כשעושים חטאים בה.

ארץ ישראל שונה משאר הארצות, הזכות שלנו על ארץ ישראל היא מפני קדושת הארץ שהרי יש מצוות מיוחדות שיש רק בארץ ישראל כגון: תרומות ומעשרות ושביעית קיימות אך ורק בארץ ישראל.

כתבת האצרא במסכת סוטה (יד.) שמה רבינו רצה להיכנס לארץ ישראל בשביל לזכות ולקיים את המצוות התלויות בארץ. פירושו שכל עניינו של משה היה בקיום המצוות.



ולכן עם ישראל שנמצאים בארץ ישראל וחוטאים ח"ו, הרי יש גנות, לעם שכזה ח"ו.

כפי האצרא בתפילת שלושת הרגלים "מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו" ולכן שלא נשלה את עצמנו שאם עכשיו חזרנו לארץ ישראל, ממילא שבנו אל המנוחה ואל הנחלה, עדיין לא!

אלא עלינו לדאוג לכך שהעם היושב בציון בעזרת השם יהיו בריאים ושלמים שנשרוד שנשאר כאן בארץ ישראל.

אבל צריכים לדעת שהדבר תלוי בנו, אם אנו כאן בארץ הקודש מתחזקים לשמור תורה ומצוות הרי אנו מחזקים את הזכות שלנו על ארץ ישראל, ובעזרת השם נשאר כאן בארצנו עם התורה הקדושה, ארץ ישראל יחד עם תורת ישראל אמן כן יהי רצון

לבט 10/18

קראתם? נהנתם? הצטרפו זיהי שותפים!

ארגון אור לנו מזמין את הציבור היקר להיות שותפים בהחזקת העלון והפצת התורה בארגון

- * שיעורי בני נוער
- * שיעורי הלכה
- * שיעורי ילדים יומיומי
- * רישום ילדים למוסדות

ופי לא ידעה לזכות ולקחת חלק בארגון לתרומה קלה ונחתה בפיט (בסלף סעףדג) 0542015206

- * עזרה וחלוקה למשפחות מדי"י שבוע
- * הפצת עלוני שבת
- * כולל אברכים והחזקתם



פרטי חשבון
בנק לאומי
חש"מ: 02760000000000000000
סניף 021





כמו"ר רבי אהרן פרידמא שליט"א ראש הארגון

אשה בת יאה ואחד עשרה

"בקש מאביך שישלח לי בגד חם, ללבוש".

זכיתי השבוע להיות באזכרה של אשה בת 111 שנה, מדהים אה! לא יאומן שיש דבר כזה, והיותר מפליא הוא, שעד יום מותה היתה האשה הזאת צלולה בדעתה לחלוטין, חרוצה מנקה את ביתה עושה כלים מסדרת, דברים שלולא עין ראתה אי אפשר להאמין.

שאלתי את הבן שלה, במה זכתה אמך להאריך ימים ושנים, וכך אמר לי: "מעולם לא זזה ידה מתוך יד אימה, עד סוף ימיה של אימה הייתה היא במחיצתה ודאגה לה וכיבדה אותה, כשאתה שומע זאת, אתה מבין מה עוצמה של הבטחת התורה "למען ירבו ימיכם".

פרשנו בדיוק מדברת על המצוה החשובה הזאת "איש ואמו ואביו תיראו". דבר עצום.

ענישה שהיה באיש עסקים גדול בעל נכסים מרובים, מי שראה את אביו, לא האמין כי זהו אביו! האב הזקן נראה כאחד הקבצנים העלובים שבעיר, וזאת בעוד בנו מתגורר לו עם משפחתו בבית הדור למראה ועושה חיל בעסקיו.

אכן, הבן התעלם מאביו הישיש. כלל לא חס על האב התשוש, שכוחותיו עזבוהו זה מכבר. בשום פנים ואופן לא הסכים להכניס את אביו לביתו ולתת לו אוכל ובגדים. "ידאג הוא לעצמו!" נהג להפטיר בזלזול. האב הזקן סבב לו ברחובות עם שאר קבצני העיר הן בימות החורף והן בימות קיץ.

היה זה יום חורף קר במיוחד. האב הזקן ישב לו בחברת כמה מרעיו העניים על ספסל עלוב באחד מרחובות העיר. והנה עבר במקום נכדו הקטן, צעיר בנו של העשיר. קם הסב ממקומו וניגש אל הנכד ואמר:



לבסוף ירד הבן ובידו מחצית הבגד. "מה זה?" שאל האב, וכעס בקולו, "מדוע חתכת את הבגד לשנים? והיכן המחצית השניה?" "המחצית השניה נשארה בעליה, תלויה על המסמר", השיב הבן. "מדוע?" האב היה תמה ורוגז. "את המחצית השניה שומר אני בשבילך. בעוד שנים, כשאתה תזקין, אוציא אותך מהבית הזה. ואז תסתובב ברחובות העיר יחד עם יתר העניים. ובימות הקור, כשתבקש ממני בגד חם ללבוש, אשלח לך את מחצית הבגד שנותרה בעליה, כי, כפי שאתה מתנהג עם אביך – כך אנהג אני איתך בבוא העת".

בוש האב ונכלם מצעיר בניו שעורר אותו לחשוב מה עולל הוא לאביו הזקן. מיד יצא לחפש את אביו ברחובות העיר, ביקש ממנו מחילה והכניסו לביתו.

מכאן נלמד יסוד גדול בכיבוד אב ואם, אם אתה רוצה איכות חיים, אם אתה רוצה חיים טובים תהדר במצוה זו "למען ירבו ימיכם" אמן.



איתנו בריפואה

הפייטן והחזן העולמי ר' משה הבושה היו

מן רבנו עובדיה יוסף

רבות לאחר חצי שעה התעורר והספר ביידו וכך כל הלילה ישן ומתעורר. ראו נא אחי כמה התורה הקדושה זורמת בדמו.

אספר לכם מהיא עמלה של תורה אצל מרן הרשל"צ חכם עובדיה יוסף זלה"ה שזכיתי להיות במחיצתו 35 שנה.

עוד זוכר אני שבכל פעם שהיינו נפרדים מאיזה שמחה של מצוה. שזכיתי מאות פעמים לשמחו. ובפרט בליל לג לעומר. כל שנה היה ר' אליהו שטרית עושה הילולא לרשב"י והיינו שרים ומנגנים לכבוד התנא קדישא רבי שמעון בר יוחאי ומרן שהיה מדבר בשבחי רשב"י אשרי עיין ראתה כל אלה.

כעה וכעה פעמים העידו בניו של רבינו ה' עליהם יחיו שמרן זצוק"ל היה מיישב קושיות וסתירות בדברי רבותינו באמצע השינה אם זה דברי הריב"ש ואם זה מהרש"א וכו'. ופעמים בחלום. ומיד איך שמתעורר נוטל ידיו ורץ לספריה ופותח הספרים ובודק אם זה כתוב כמו שחלם.



וכשהיה שמחות של מצוה בבית מרן אז היו בני הבית מבקשים מהאורחים שכל אחד ילך לביתו כי רבינו עלה לישון. והייתי מתעקש להיפרד ממנו ונכנס לחדרו לבקש ברכה. הייתי רואה שההכנה לשינה זה גם עם ספר בידו. ומשנן ומשנן בע"פ.

וסיפר רבנו כמה וכמה פעמים בשבת הגדול על השכנה שהגיעה בחג הפסח והסיר בידה. וטענה שמצאה חמץ פגום בטעמו. ורבינו התיר לה את המאכל על פי סברת רב אחאי גאון ע"ה. שהחמץ בטל בששים ואפילו בתוך חג הפסח. ואנו סומכים על דברי רב אחאי. ובאותו לילה שרבינו התיר לשכניה את המאכל.

רבינו זכה באותו לילה שראה את רב אחאי בכבודו ובעצמו בחלום. ושהוא שש ושמח באומרו לרבינו בפנים צוהלות. דע לך שמאז שחידשתי את החידוש הזה. אתה הראשון שהשתמשתה בהתר שלי ויישר כוחך.

עוד העידו בניו היקרים שאע"פ שרבינו לבש את בגדי השינה. פעמים

לביטול

למה בית כנסת או אמותה? המרכז לניהול אמותות כאן בשבילך!

המרכז לניהול עמותות The Center Of Cooperative Management

www.amutotcenter.co.il • טלפון: 1599-501-888 • פקס: 08-9942058 • מייל: centeramutot@gmail.com

דיגי תפילת העמידה

האם צריך לפרסום שלוש פסיעות בתחילת התפילה? והאם צריך להצמיד רגליי בשעת התפילה?

נשים בהצמדת הרגלים

נשאלת השאלה לגבי נשים האם צריכות הן להצמיד רגליהן בתפילתן בכדי להדמות למאכי השרת או לכהנים?

כתב התורת חיים (ספר זה ס"ק ב)

גם הנשים הצדקניות בעת שעומדות בתפילה צריכות להצמיד רגליהן. שהרי הגמרא בירושלמי מביאה שטעם אחד הוא בשביל להדמות למלאכי השרת וטעם שני הוא להדמות לכהנים, ולכן תפילה היא נדמת לעבודת בית המקדש, והן דומות לכהנים. (אוסף



אור לנו בהלכה

ואומר שמלאכת הקודש שעושה האשה בביתה שמגדלת ומזכה את משפחתה לגדול לבית של תורה, הרי היא ככהן גדול ממש)

מי שקשה לו לחבר רגליו

הגאון הגדול ר' דוד יוסף בהלכה ברורה (ח"י עמ' זכב)

כתב דאם קשה על האדם לחבר רגליו בעמידה אבל בישיבה יכול הוא לחבר שמא עדיף שיתפלל בישיבה? ופסק שלא יתפלל תפילתו בישיבה, מכיון שאם יתפלל בעמידה ולא יצמיד רגליו יוצא ידי חובה בדיעבד, אבל בישיבה יש פוסקים שאומרים שלא יוצא ידי חובה, ולכן מוטב שיתפלל



עד כמה שיכול שרגליו יהיו מחוברת. **שליח ציבור שאינו מצמיד רגליו** כותב האגרות משה (חלק ס' סימן לה אות ה) נשאל בדין שליח ציבור שעולה לתיבה באופן קבוע, אבל יש בעיה בשליח ציבור הזה שאינו מצמיד רגליו כלל, האם רשאי להמשיך ולהתפלל בציבור?

וענה הרב שאם היה הדבר בטעות אצלו ולא ידע, יאמרו לו לשנות וכן יעשה, אבל אם אומר שכך הוא מבין להלכה ואינו רוצה לקרב רגליו כי כך נח לו, מוטב שיורידו אותו מהתיבה ולא ישמש כשליח ציבור.

לפי שאלת אלו



תורה תלויים, איזה משפט מטלטל. רש"י בוודאי לא התכוון לקונטציה הזאת אבל זה נשמע נורא. והרבי מפיאסצנא יאמר: תראו כמה גופים מלאי תורה נתלים בתופת הזאת. והצוואה שלהם היא, וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְמוֹךָ. זה כלל גדול בתורה – למה? מפני שלהישאר אוהבים בתוך סביבה של אנשים כל כך רעים, זו גבורה עילאית. כי רוע זה דבר מדבק. אכזריות זה מדבק. התעלמות – זה מדבק. בבקשה, אתם, בעולם של שואה, תישארו אוהבים.



כבוד הרבנית ילינה מזרחי תחי'

והניסיונות האדירים? קוראים לזה קדושים. זו פרשתנו, קדושים. היא מפרטת איסורי עירות. מה, אם אני לא חוטאת בדברים האיומים האלה כבר קוראים לי קדושה? כן, כן, בטח בדור זה. ולהישאר. איך אומרת אשת איוב לבעלה המיוסר: עֲדָךְ מִחֲזִיק בְּתַמְתְּךָ? איך אתה ממשיך, איך אתה נשאר?? כי להישאר, ולהמשיך, זו אחת הגבורות האדירות.

ואם אסליך אוחץ, אס?

אני קוראת את רש"י, בפירוש שבכל פעם מטלטל אותי לגמרי. הפרשה פותחת במילים דָּבַר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ. למה לכל עדת בני ישראל? ורש"י: מְלֻמֵּד שֶׁנֶּאֱמַרְתָּ פְרָשָׁה זוּ בְהַקְהֵל (מול כולם), מִפְּנֵי שֶׁרַב גּוֹפֵי תוֹרָה תְלוּיִין בָּהּ – למה? כי בפרשת קדושים כתוב וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְמוֹךָ. הוא רוצה לומר שזו הפרשה המאוד-מאוד חשובה, כי כתוב בה וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְמוֹךָ. אבל למה מילים כאלה, רש"י – רוב גופי תורה תלויים? אמאל"ה. זה היה התחביב של הנאצים, לקחת גוף של אדם מלא בתורה ולתלות אותו למען יראו וייראו ולהשאיר אותו לא עלינו ככה, מבוזה. רוב גופי

כדעשה ואלף

פרשת השבוע "קדושים" ובנוסף, אנו בשבוע הגבורה של ספירת העומר. ויש נטייה לדבר על "השואה והגבורה" כאילו מדובר בשתי מחלקות נפרדות: שואה של ההולכים כצאן לטבח (לכאורה) וגבורה של מורדי הגטאות. ואנחנו כבר יודעים עד כמה זה לא נכון; השואה, היא-היא הגבורה.

הרי"ה מפא"מ, ה' יקום דא

היה אומר לחסידים שלו בשואה משפט מופלא: הייסורים הם מעשים. אל תחשבו שייסורים, לא עלינו, שבאים עליכם זה משהו שעובר עליכם ואתם פאסיביים ומסכנים. לא, זו עשייה! קוראים לזה "קדושים בְּכָל יוֹם"; קדושים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה. מה הכוונה? אנחנו שומעים על אימהות ששמו ילדים במנזר, שזרקו ילדים מקרון רכבת נוסעת והמילים האחרונות שאמרו היו "תישאר יהודי!". זה המשפט האחרון שנשאר לילד או לילדה. ולפעמים, להישאר – זו הגדולה שבגבורות. בפרט בייסורים. לפעמים את מרגישה כל כך לא גיבורה, כל כך מנוצחת. ולפעמים דווקא זו הגבורה, להיות קדושים בְּכָל יוֹם, להישאר. כמובן שזו לא מצווה להישאר במצב רע, אבל כשאין אפשרות לברוח, לקום עוד יום ולפסוע עוד פסיעה – קוראים לזה גבורה. נשארת מתפללת בבוקר? נשארת מאמינה? נשארת צנועה על אף הבדידות הגדולה

חלכה לאלה. אל אם החליך אוחץ? והוא אומר משפט נורא, האש קודש: אם אחרי שככה הקרבנו את עצמנו אתם תישארו פה ותריבו ותשנאו, לשם מה נתקרבנו? בשביל מה זה היה, כל הקורבנות האלה, אם אתם פה למוטה לא תאהבו זה את זה? קינדרלעך קינדרלעך, הדבר הכי גדול בעולם הוא לעשות טובה למישהו אחר. תיזכרו, בעולם רע, להישאר מלאי אהבה ולהישאר זו לפעמים הגדולה שבגבורות. רק שנישאר אוהבים זה לזה ומכבדים זה את זה. זו זכות הקיום שלנו כאן. ויהי רצון שתישארו באהבת עולם כשם שאתן עושות.

לפי שאלת אלו

פתיקט "אור בסלון" **יצא לדרך!**

צעד קטן שלך ברכה גדולה לבית!

ארגון אור לנו בפרוייקט מיוחד להביא את התורה לבית!

סיצורי תורה עם נפש מפרשיות שמרץ וצד הלכה אצלכם בבית. השיעורים האחרונים ביותר על יצי טובי הרבנים.

לפרטים 054-20-15-20-6

תפשו ב-Google אתרנו אור לנו





פזמונים פזמונים פזמונים

עקיבא ורחל לחיות יחד, אמר עקיבא לאשתו: 'אילו היה לי כסף הייתי קונה לך תכשיט מיוחד ושמו 'ירושלים של זהב'.

לפתע בא אדם לבוש בלויים ועמד בפתח. "סליחה", אמר, "תוכלו לתת לנו מעט תבן?" "בחפץ לב, ענו, ולא ידעו כי היה זה אליהו הנביא'.

אמר עקיבא, "יש אנשים שאף תבן אין להם." אמרה רחל: "נכון. וכעת, עשה את שהבטחת לי - לך לבית המדרש ולמד!"

עקיבא היה רועה צאן. הוא רעה את עדריו של איש ירושלמי עשיר ולו שם משונה, כלבא שבווע. לכלבא שבווע היה כסף רב ורכוש, וגם בת מוצלחת - רחל.

עקיבא הוא איש צנוע ומעולה. אין לי ספק כי לו ניתנה לו ההזדמנות ללמוד - היה למלומד גדול ולמנהיג.

הלכה רחל אל עקיבא ואמרה לו: "אם אהיה לך לאישה תלך ללמוד?" אמר לה עקיבא: "כן".

לפחרת הלכו השניים ונישאו. ואמנם כלבא שבווע כעס מאוד. הוא סילק את בתו מביתו, ואף נדר נדר שלא לתת לה דבר מכל רכושו.

כך, בלי בית ובלי רכוש, החלו



'אנין אלו ואליו תיראני'

(פרשת קדושים)

האם מותר לכן לספר את שיער ראשו של אביו

בספר מושב זקנים (על הפסוק) לרבותינו בעלי התוספות כתבו אסור לכן לספר את אביו שמא יפצע אותו וצערו ואפילו אם אביו מוחל אין במחילתו כלום.

וכך כתב בספר לקט יושר, ח"ב י"ד

עמ' לו) בשם רבו ר' ישראל איסרלון:

וכך כתב: 'אין בני רשאי לגלח זקני, אע"פ שאני מוחל על כבודי, משום שמא יעשה בי חבורה.

כתוב בשאלות (פרשת משפטים שאלתא סא)

דבר נפלא ביותר וזה לשונו: 'האב שמחל על כבודו, כבודו מחול, הני מיילי כבודו, אבל הכאתו וקללתו לא

אך כיום שמספרים במכונות ולא

בתער כפעם, ודאי שמותר, ואין חשש לשמא יעשה בו פציעה. ומכאן רבותי נלמד מעט על מורא אב ואם, עד כמה אנו מחוייבים

בזה!

לביט טלום
יו"ל הירבה

הידועים עם
עיר השמחה בני אשדוד



1. מצוה הכהן הגבול לא אובש בגזי זהב כשנכנס אקובל הקובלים?
2. כמה פולמים החולף הכהן הגבול את בגזיו?
3. צהר קול שקבאי מתכת יפקד וכלי זהב לא יפקד?
4. היכן מצאנו תלויות המתים בגז?

תשובות

ניתן לשלוח למערכת

or@or-lanu.com

בואו להיות במרכז



תפילה ערבית 19:40

שעורו המרכזי של

הרב אורלן פרפרה שליטא

ימי שלישי 19:55

בית הכנסת 'עוז ותעצומות'

עד' ירושלים 68 (שכונת ט)

באר שבע